

بصبصه

بصبصه: بلند کردن انگشت سبّابه به طرف آسمان و حرکت دادن آن هنگام دعا.

فهرست مندرجات

- ۱- کاربرد فقهی
- ۲- ماهیت بصبصه
- ۳- بصبصه در لغت
- ۴- بصبصه در اصطلاح
- ۵- حکم بصبصه
- ۶- پانویس
- ۷- منبع

کاربرد فقهی

عنوان یاد شده به مناسبت در باب صلاة به کار رفته است.

ماهیت بصبصه

در روایت برای دعا کننده، حالات مختلفی همچون حالت شوق، خوف، تضرع و ایتهال ذکر شده که متناسب با هر حالت برای دست و انگشتان، شکل و حالت خاصی بیان شده که حالت «بصبصه» از جمله ی آنها است.

بصبصه در لغت

بصبصه در اصل به معنای حرکت دم سگ در حالت طمع یا خوف، به کار رفته است.

بصبصه در اصطلاح

دعا کننده‌ای که بین خوف و رجا است متناسب با حال خود انگشتان سبّابه (انگشت شهادت) را به طرف آسمان بلند کرده و حرکت می‌دهد.

حکم بصبصه

بصبصه هنگام دعا، مستحب است.

[۱] و سائل الشیعة، ج ۷، ص ۴۸

[۲] و سائل الشیعة، ج ۷، ص ۵۰

[۳] جواهر الکلام، ج ۱۰، ص ۳۷۰

۱. [↑ وسائل الشیعة، ج ۷، ص ۴۸](#)
۲. [↑ وسائل الشیعة، ج ۷، ص ۵۰](#)
۳. [↑ جواهر الکلام، ج ۱۰، ص ۳۷۰](#)

منبع

[فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۲، ص ۱۱۱](#)

رده‌های این صفحه: [آداب اسلامی](#) | [آداب دعا](#) | [اخلاق اسلامی](#) | [دعا](#)